

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

De litanis aut supplicationibus sermo generalis

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

Ioh. 3.

ait: Nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, filius hominis qui est in cælo.

Dicunt ei discipuli eius: Ecce nunc palam loqueris, & proverbiū nullum dicis. ¶ In his suis uerbis ostendunt discipuli, quia in hac ultima cōfabulatione loquens ad eos dñs, de his maxime disputabat, quæ illos audire delectabat. Et quantum ad ea quæ loquebatur, nondum perfecte intelligerent, tamen se intelligere putātes, responderunt, dicentes: [Ecce nunc palam loqueris, & proverbiū nullum dicis.] Quia uero eorum cogitationes præueniens, frequenter ea quæ interrogare uolebant, non interrogatus in medium proferebat, diuinæ naturæ iudiciū in eo comprehendunt. Unde & subiungunt, dicentes:

Nunc scimus quia scis omnia, & non opus est tibi, ut quis te interroget. In hoc credimus quia a deo existi. ¶ Proprium namque est deo, cogitationes hominum intueri, scriptura testante, quæ ait: **1. Para. 6** Tu deus solus nosti corda filiorum hominum. Et **Psal. 138** Quæ sunt in corde hominis, oculi tui uident domine. Et Psalmista: Intellexisti cogitationes meas de longe.

SERMO DE LITANIIS,
id est, de supplicationibus,
& de exordio earum.

Sed quia dies litaniarum, id est, supplicationū, annua reuolutione recolimus, liber, propter simpliciores, unde exordium sumpserūt, breuiter commemorare. Non enim absque euangelica & apostolica autoritate, in consuetudinem uenisse credendi sunt. Denique dñs in cælum ascensus, cū

spūm sanctum apostolis frequenter se promississet
 missurum, ait inter cætera: Vos autem manete in
 ciuitate, quoad usq; induamini uirtute ex alto. At
 postquam cū caelum ascendisse conspexerunt, re-
 gressi sunt in Ierusalē (ut Lucas euangelista dicit)
 cum gaudio magno, & erant semper in tēplo, lau-
 dantes & benedicentes deum. Vt autem spūm san-
 ctum promissum accipere mererentur, ieiunio &
 oratione se præparare studuerunt, sicut idē Lucas
 in Actibus apostolorū cōmemorat, dicens: Erant
 omnes unanimiter perseverantes in oratione, cum
 mulieribus & Maria matre Iesu, & fratribus eius.
 Postquā autem spūsancto repleti, ad prædicandū
 euangeliū gētibus in uniuerso orbe dispersis mis-
 si sunt, hos dies successorib⁹ suis agēdos tradidisse
 creduntur. Et inde deuotio Christiana eos annua
 religione celebrare cœpit, ut eiusdē sancti spiritus
 dono participes fieri mererētur. ¶ Quod autē nūc
 non post ascensionē, sed ante ascensionis dñi diem
 a nobis agūtur, hæc res in causa est. Nam cum ex
 igentibus peccatis, Galliarum populi luporum ra-
 bie acriter interimerentur, nec huius flagelli aliqđ
 remediū inueniri posset, congregati traduntur
 Galliarum episcopi apud Viennam præcipuā Gal-
 liaz urbem, atq; in commune statuerunt, ut in tri-
 duano ieiunio dñi misericordiam implorarent,
 antiquorum patrū uestigia sequentes. Cumq; ad
 eorum præces oculos diuinæ pietatis respiciēs, fla-
 gelli huius pestem misericorditer abstulisset, hi dī
 es in consuetudinem annuę celebritatis uenerunt,
 ut per Galliarum prouincias ante ascensionis dñi
 diem celebrarentur. Agamus ergo & nos hos dī-
 es pro modulo nostrę paruitatis, cum summa re-

Luc. 24

Actu. 11

uerentia & ueneratione, cum abstinētia carnis & humilitate cordis, non t̄m ut uisibilem luporum rabiem euadamus, sed etiam ut inuisibilem, quod melius est, id est, immundorum spirituum tentamenta uincere ualeamus. Fortissima em̄ sunt arma ieiunij contra dæmonum tentationes, dño di-

Mat. 17. cente: Hoc genus non eijcitur nisi in oratione & ieiunio. Non solum contra tentationes ieiunia iuuant, sed etiā ad cognoscenda diuina mysteria mentem eleuant. Deniq; Moyses, ut legem mereretur accipere, quadraginta diebus & quadraginta noctibus ieiunauit, Daniel uero, ut secreta mysteria intelligere posset, non solum in aula Babylonie miræ abstinētiæ fuit, sed etiam trium hebdomadarum diebus in oratiōe & ieiunio permansit, sic-

Dan. 10. ut ipse dicit: Ego Daniel iugebam trium hebdomadarum dies, panem desiderabilem non comedi, caro & uinum non sunt ingressa in os meum. Sed neq; unguento unctus sum, donec complerentur trium hebdomadarum dies. Ut ergo spiritus sancti dono participes esse mereamur, hos dies cū omni puritate celebrare debemus, in abstinētia prolixiores, in eleemosynis largiores. Et unde caro nostra sentit afflictionem, inde pauperum esuries sentiat consolationem. Non solū pro nostris, sed etiam pro totius ecclesie necessitatibus supplere debemus, pro pacis, s̄, trāquillitate, pro frugū hubertate, pro aeris temperie, pro regibus & gubernatoribus, monente Apostolo qui ait: Obsecro

1. Tim. 2. primum omnium fieri obsecrationes, oratiōes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus: pro regibus & omnibus qui in sublimitate sunt constituti, ut quietam & tranquillam ui-

ram agamus in omni pietate & castitate hoc enim bonum est & acceptum coram saluatore nostro deo, qui omnes homines uult saluos fieri, & ad agnitionem ueritatis uenire.

FERIA SECUNDA POST

Vocem iucunditatis, in litanijs
maioribus. Iacobi. V

Charissimi, Cōfitemini alterutrum peccata uestra, & orate pro inuicem ut saluemini
Et reliqua.

AD optimum salutis nostræ remedium hortatur nos apostolus Iacobus, ut præsentī lectione cū legeretur, audistis dilectissimi nobis. [Constemini, inquit, alterutrum peccata uestra.] Non q̄ deus indigeat cōfessione nostra, cui omnia præsto sunt quæ cogitamus, loquimur & agimus, sed nos aliter salui esse non possumus, nisi cōfiteamur pœnitentes, q̄d inique gessimus delinquētes. Nam qui seipsum accusat in peccatis suis, hunc diabolus non habet iterum accusare in die iudicij. Debet em̄ pœnitens diluere pœnitēdo quæ fecit, & non iterum reuocare quod fleuit. **Pro. 28.** Qui autē abscondit scelera sua, non dirigitur: q̄ autē confessus fuerit & reilquerit ea, a deo misericordiæ ueniam merebitur æternam [& orate pro inuicem ut saluemini.] Duo enim sunt genera infirmitatis humanæ, id est, corporis & animæ. Proinde uero monet Apostolus orare deum omnipotentem pro utra q̄ infirmitate nostra pro inuicē diuinę clemētiæ remedium postulare, ut & corpus in suo sancto seruitio corroboret, & animam ab æterno liberet supplicio